

De nood aan opvoeding: een schreeuw dat niet mag onderschat worden

Persbureau, 2008-09-25

We merken vandaag een enorme noodzaak aan opvoeding, vooral door de opengeslagen bressen "in de domeinen van de vorming" en door "opvoeders die hun taak voor bekeken houden en voorkeur geven aan hun eigen leven". Hier blijft de "pedagogie van Don Bosco een methode die niet verouderd, maar integendeel actueel blijft." Dit zijn de inleidende woorden die Mgr. Rylko uitsprak op deze dag die toegewijd is aan "de opvoedende gemeenschap", gedurende deze ronde tafelgesprekken op dit Algemeen Kapittel van de DHM te Rome.

"Maar waarin bestaat nu die opvoedkundige crisis in deze postmoderne tijd?", zo vraagt de kardinaal zich af.

Enige tijd geleden schreef de Paus aan de salesianen: "De opvoeding is de kern van de moderne antropologie". Hoe kunnen we antwoord geven aan deze noodzaak, met het gevaar de basis van de sociale beleving en van de toekomst van de maatschappij aan het wankelen te brengen? Wat verwacht de Paus van de opvoeders?

Op de eerste plaats bestaat er een "vitaal verband tussen opvoeding en evangelisatie." Zonder opvoeding, zo vervolgde de Prelaat "is er geen groei en rijpheid mogelijk, is er geen mentaliteitsverandering en cultuur". In deze "labiele maatschappij" waar de opvoeding een moeilijke opdracht wordt, zoniet haast onmogelijk, kan de christen de nihilistische tendensen van de postmoderne cultuur niet aanvaarden. De taak van de Kerk zal er dan in bestaan een einde te maken aan het wantrouwen en aan "het vreemde fenomeen van zelfhaat, die een karakteristiek dreigt te worden van onze maatschappij." Laat ons niet vergeten dat de "pedagogische relaties ontmoetingen zijn in vrijheid en dat de christelijke opvoeding een groei is naar de echte vrijheid." In het opvoedingsproces gaat de vrijheid samen met het verlangen naar waarheid die alle jongeren in zich dragen. Daarom moeten de opvoeders de existentiële vragen van de jongeren au sérieux nemen.